

ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๑๖

ว่าด้วยมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน และการขอและการออกใบรับรองเสียงอากาศยาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บัญญัติให้มาตรฐานอากาศยานเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในเรื่องมาตรฐานมลพิษทางเสียงให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนด ประกอบมาตรา ๓๗ (๑) (ท) แห่งพระราชกำหนดการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งบัญญัติให้ในการกำกับดูแลการบินพลเรือนและควบคุมกิจการการบินพลเรือนให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกข้อกำหนดในเรื่องมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน และการขอและการออกใบรับรองเสียงอากาศยาน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๖ และบทแก้ไขเพิ่มเติมแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๖ ว่าด้วยมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน และการขอ และการออกใบรับรองเสียงอากาศยาน ”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อกำหนดของคณะกรรมการเทคนิค ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ประกาศกรมการบินพลเรือน เรื่อง การยื่นขอเอกสารรับรองเสียงอากาศยาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อกำหนดนี้

“ใบรับรองเสียงอากาศยาน” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อรับรองว่าอากาศยานมีมาตรฐานมลพิษทางเสียงเป็นไปตามมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยานที่สำนักงานกำหนด

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ ให้นำมาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยาน ซึ่งรวมถึงการตรวจวัดระดับเสียง การประเมิน และการทดสอบที่เกี่ยวข้อง ตามที่กำหนดโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาดังต่อไปนี้ มาเป็นมาตรฐาน เพื่อใช้บังคับกับประเทศไทย

(๑) European Aviation Safety Agency – Certification Specifications 36 Aircraft Noise ของสหภาพยุโรป ฉบับวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรือ

(๒) Title 14 Code of Federal Regulations Part 36 - Noise Standards: Aircraft Type and Airworthiness Certification ของประเทศสหรัฐอเมริกา ฉบับวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรือ

(๓) มาตรฐานของรัฐภาคีอื่น ๆ ซึ่งผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ต่ำกว่าที่กำหนดใน Annex 16 - Environment Protection, Volume I Aircraft Noise ของอนุสัญญา รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดของมาตรฐานตามที่อ้างอิงถึงในวรรคหนึ่ง ที่ได้รับการยอมรับให้นำมาเพื่อ ใช้บังคับกับประเทศไทย ให้ตรวจสอบจากเว็บไซต์ www.caat.or.th

ข้อ ๖ มาตรฐานมลพิษทางเสียงของอากาศยานตามข้อ ๕ จะใช้บังคับเฉพาะกับอากาศยาน ที่ได้รับใบรับรองแบบและได้ยื่นขอรับใบรับรองเสียงอากาศยานตามแบบและกลุ่มของอากาศยานแนบท้าย ข้อกำหนดนี้ แต่ไม่รวมถึงอากาศยานที่ปฏิบัติการทางอากาศ และอากาศยานอื่นที่ผู้อำนวยการกำหนด ให้ใช้มาตรฐานทางเสียงของอากาศยานไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานยื่นคำขอใบรับรองเสียงอากาศยานตามแบบ ที่ผู้อำนวยการกำหนด พร้อมกับการยื่นคำขอจดทะเบียนอากาศยานต่อผู้อำนวยการ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาคำขอจดทะเบียนอากาศยาน หรือสำเนาใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

(๒) สำเนาใบรับรองแบบของอากาศยาน

(๓) เอกสารที่แสดงว่าอากาศยานมีมาตรฐานมลพิษทางเสียง ซึ่งออกให้โดยรัฐภาคีอนุสัญญา เช่น Type Certificate Data Sheet for Noise หรือเอกสารที่ออกโดยผู้ผลิตอากาศยาน เช่น Noise Characteristic Data Sheet

(๔) เอกสารทบทวนประวัติการบำรุงรักษา หรือรายงานที่แสดงรายละเอียดของงานที่ได้ กระทำต่ออากาศยานซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับเสียงอากาศยาน

(๕) เอกสารหลักฐานอื่นที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๘ เมื่อผู้อำนวยการได้รับคำขอ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามข้อ ๗ แล้ว ผู้อำนวยการจะออกใบรับรองเสียงอากาศยานให้เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ปรากฏแล้วเห็นว่าอากาศยาน นั้นมีมาตรฐานมลพิษทางเสียงเป็นไปตามข้อ ๕ และได้มีการออกใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน ให้อากาศยานนั้นแล้ว

ใบรับรองเสียงอากาศยานให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๙ กรณีใบรับรองเสียงอากาศยานชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ยื่นขอรับใบแทน พร้อมใบแจ้งความของสถานีตำรวจต่อผู้อำนวยการตามแบบแนบท้ายข้อกำหนดนี้

ผู้อำนวยการจะออกใบแทนใบรับรองเสียงอากาศยานโดยให้ประทับตรา คำว่า “REPLACEMENT” ด้วยหมึกสีแดง และระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบรับรองเสียงอากาศยานนั้นไว้ด้านหลัง

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบรับรองเสียงอากาศยานต้องนำใบรับรองเสียงอากาศยานติดไปกับอากาศยานตลอดเวลา

ข้อ ๑๑ ใบรับรองเสียงอากาศยานเป็นอันสิ้นผล เมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อลักษณะของอากาศยาน (Configuration) เช่น การเปลี่ยนแปลงของเครื่องยนต์ ใบพัด เปลี่ยนแปลงน้ำหนักสูงสุดเมื่อบินขึ้น หรือน้ำหนักสูงสุดเมื่อลงจอด

(๒) มีการแก้ไข ดัดแปลง เพิ่มเติมกรณีใด ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อระดับเสียงอากาศยาน

(๓) ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานของอากาศยานที่ได้ใบรับรองเสียงอากาศยานนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ตามมาตรา ๓๒

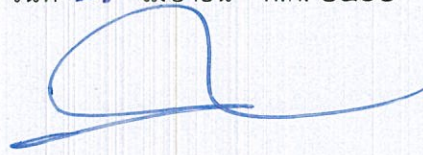
(๔) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานที่ได้ใบรับรองเสียงอากาศยานนั้นถูกเพิกถอนตามมาตรา ๔๑/๘๗

ข้อ ๑๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนใบรับรองเสียงอากาศยาน หากปรากฏว่าผู้ได้รับใบรับรองเสียงอากาศยานแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญโดยมีเจตนาเพื่อให้ได้รับใบรับรองเสียงอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับใบรับรองเสียงอากาศยานอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ รวมถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยที่ใช้อากาศยานตามแบบและกลุ่มของอากาศยานตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกแนบท้ายข้อกำหนดนี้อยู่แล้วแต่ยังมิได้รับใบรับรองเสียงอากาศยาน ให้ยื่นคำขอใบรับรองเสียงอากาศยานตามข้อกำหนดนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับพร้อมสำเนาใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

ในกรณีผู้ได้รับใบรับรองเสียงอากาศยาน หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยไม่ยื่นคำขอใบรับรองเสียงอากาศยานภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการอาจพิจารณาสั่งให้ระงับการใช้อากาศยานนั้นมิให้ทำการบิน จนกว่าจะได้รับใบรับรองเสียงอากาศยานตามข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจุฬา สุขมานพ)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย